

[Anders Poulsen]

være grund til at drøfte grænser i forbindelse med arbejdsgivernes afgifter ved udbytteudlodning til medarbejderaktier. Grænsen er jo i øjeblikket 200 kr., og en ganske væsentlig forhøjelse mener jeg i allerhøjeste grad er tiltrængt. Det kan godt være, at det er rigtigt, som forslagsstillerne har valgt, også at trække denne del af det tidligere forslag ud. Det er jo somme tider sådan, at de små skridt lettere giver resultater.

Med disse ord kan jeg på venstres vegne meddele tilslutning til forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

SF er ikke tilhænger af ordningen med skattemæssige lempelser for medarbejderaktier og kan derfor heller ikke anbefale yderligere lempelser. Det forhold, at ordningen efter de ændringer af aktiebeskatningsloven, der er sket, har fået karakter af ren skattefidus, gør det naturligvis endnu mere uheldigt at foretage disse lempelser.

Askjær Jørgensen (FP):

Fremskridtspartiet behandlede dette beslutningsforslag på sit gruppemøde i formiddags, og der var bred enighed om, at den ordførertale, jeg holdt den 17. marts 1981 om et lignende forslag, var en meget god ordførertale. Den skal jeg så lade være med at gentage.

Hahn (CD):

Jeg kan gøre det meget kort, idet jeg kan sige, at mit parti vil se positivt på forslaget – men så kan jeg heller ikke love mere.

Dyremose (KF):

Ja, antallet af tilstedeværende partier forhindrer mig i dette tilfælde i at begynde at lege konen med æggene, selv om jeg kunne have lyst til det.

Jeg er glad for de positive tilkendegivelser. Jeg mener, hvis jeg husker hr. Askjær Jørgensens ordførertale sidste gang rigtigt, at der var en positiv holdning over for denne del af vores beslutningsforslag, mens de betæneligheder, der var, gik på andre dele. Derfor vil jeg uden at begynde at tælle alt for meget sige, at jeg øjner en chance og ser med interesse frem til den videre behandling.

Jeg skal lige bekræfte over for hr. Anders Poulsen, at når vi har reduceret beslutnings-

forslaget, så er det ikke, fordi vi har skiftet standpunkt i forhold til det sidste, vi har fremlagt, det står vi stadig væk ved. Det var simpelt hen en vurdering af ordførertalerne, sidste gang vi havde forslaget til behandling, der indebar, at vi mente, at vi havde en chance for at få flertal for dette forslag. Derfor ville vi gerne tage det lille skridt, at vi fik dette flertal og dermed gjorde det lempeligere for de virksomheder, der har lyst til at lave disse medarbejderaktieordninger, og specielt for deres medarbejdere.

Jeg vil godt sige til skatteministeren og den socialdemokratiske ordfører, at det egentlig er lidt mærkeligt at tale om løntillæg, når man taler om medarbejderaktieordninger, og når man taler om, at der er en bindingsperiode, der altså er så lang som 3 år. Der er utroligt mange aktieselskaber, hvor medarbejderaktier, hvis man så på den sidste 3-årige periode, ville have givet et tab i den pågældende periode. Der er altså risiko for, at medarbejdere, der har aktier på lige fod med andre aktionærer, kan tabe penge ved at investere i aktier. Der er altså også chance for, at de kan tjene penge ved at investere i aktier.

At tale om løntillæg – når der stadig væk er en bindingsperiode på 3 år, og når man ser de vældige udsving, der er i aktiekurser, og som går i forskellige retninger for de forskellige virksomheder – som begrundelse for, at man ikke kan støtte forslaget, er dårlig argumentation. Nej, det ligger nok nærmere i, at man i virkeligheden ikke er interesseret i at knytte medarbejderne til selskaberne. Man er bange for, at hvis der bliver disse aktieordninger, og hvis der bliver forståelse hos medarbejderne for, at virksomhederne skal have et overskud, og der bliver forståelse for, at der er en samhørighed mellem virksomhederne og de ansatte, så har socialdemokratiet aldrig nogen sinde en chance for at gennemføre sine tvangsforanstaltninger med ØD med centrale fonde. Jeg tror ikke på, at dette forslag i sig selv kan forhindre det – det gør befolkningens flertal heldigvis ganske godt for øjeblikket – men jeg tror, at det her kan være medvirkende til, at endnu flere knytter sig til virksomheden og investerer i aktier.

Når vi gerne vil have nedbragt bindingsperioden, så er det, fordi man har konstateret i de selskaber, som har medarbejderaktieordninger, at ca. 90 pct. af funktionærerne nor-